Cluster SMEs

รายงานการศึกษา

เครือข่ายวิสาหกิจ

อุตสาหกรรมจักรยานยนต์และชิ้นส่วน
จังหวัดสมุทรปราการ ชลบุรี ฉะเชิงเทรา
นครนายก ปราจีนบุรี และระยอง

สำนักงาน
ส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง
และขนาดย่อม กรกฎาคม 2551

สารบัญ

หน้า

บทที่ 1 เครือข่ายวิสาหกิจอุตสาหกรรมจักรยานยนต์และชิ้นส่วน จังหวัดสมุทรปราการ ชลบุรี ฉะเชิงเทรา นครนายก ปราจีนบุรี และระยอง 1-11

- อุตสาหกรรมจักรยานยนต์และชิ้นส่วน 1
- ภาพรวมของเครือข่ายวิสาหกิจอุตสาหกรรมจักรยานยนต์และชิ้นส่วน จังหวัดสมุทรปราการ ชลบุรี ฉะเชิงเทรา นครนายก ปราจีนบุรี และระยอง 3
- การประเมินปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจของอุตสาหกรรมจักรยานยนต์และชิ้นส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ชลบุรี ฉะเชิงเทรา นครนายก ปราจีนบุรี และระยอง 8
- ระดับศักยภาพของเครือข่ายวิสาหกิจอุตสาหกรรมจักรยานยนต์และชิ้นส่วน จังหวัดสมุทรปราการ ชลบุรี ฉะเชิงเทรา นครนายก ปราจีนบุรี และระยอง 10
- ปัจจัยแห่งความสำเร็จ (Key Success Factors) ของการพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจอุตสาหกรรมจักรยานยนต์และชิ้นส่วน จังหวัดสมุทรปราการ ชลบุรี ฉะเชิงเทรา นครนายก ปราจีนบุรี และระยอง 11

บทที่ 2 แผนภาพเครือข่ายวิสาหกิจอุตสาหกรรมจักรยานยนต์และชิ้นส่วน จังหวัดสมุทรปราการ ชลบุรี ฉะเชิงเทรา นครนายก ปราจีนบุรี และระยอง 12-13

บทที่ 3 แผนปฏิบัติการส่งเสริมเครือข่ายวิสาหกิจอุตสาหกรรมจักรยานยนต์และชิ้นส่วน จังหวัดสมุทรปราการ ชลบุรี ฉะเชิงเทรา นครนายก ปราจีนบุรี และระยอง 14-38

- แผนปฏิบัติการส่งเสริมเครือข่ายวิสาหกิจอุตสาหกรรมจักรยานยนต์และชิ้นส่วน จังหวัดสมุทรปราการ ชลบุรี ฉะเชิงเทรา นครนายก ปราจีนบุรี และระยอง 14
- โครงการนำร่องจังหวัดสมุทรปราการ ชลบุรี ฉะเชิงเทรา นครนายก ปราจีนบุรี และระยอง 31

บทที่ 1

เครือข่ายวิสาหกิจอุตสาหกรรมจักรยานยนต์และชิ้นส่วน

จังหวัดสมุทรปราการ ชลบุรี ฉะเชิงเทรา นครนายก ปราจีนบุรี และระยอง

อุตสาหกรรมจักรยานยนต์และชิ้นส่วน

พื้นฐานเศรษฐกิจของพื้นที่กลุ่มภาคตะวันออกของประเทศไทย ซึ่งประกอบด้วย 9 จังหวัด ได้แก่ สมุทรปราการ ฉะเชิงเทรา นครนายก ชลบุรี ปราจีนบุรี ระยอง สระแก้ว จันทบุรี และตราด นั้น มีรายได้หลักมาจากการทำเกษตรกรรม ประมง อุตสาหกรรมการผลิต และการท่องเที่ยว โดยมียานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์เป็นหนึ่งในแหล่งที่มาของรายได้หลักให้แก่ภูมิภาคนี้ โดยเมื่อพิจารณาลงในรายละเอียดของอุตสาหกรรมนี้ พบว่า ประกอบด้วยรถยนต์และรถจักรยานยนต์ซึ่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์นั้น ประเทศไทยนับเป็นฐานการผลิตที่สำคัญแห่งหนึ่งของโลก กล่าวคือ ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศไทยผลิตรถยนต์มากอยู่ใน 20 อันดับแรกของโลก (928, 081 คัน) และผลิตรถจักรยานยนต์มากอยู่ใน 5 อันดับแรกของโลก (2,8 67,295 คัน) แต่ทั้งนี้ในส่วนของรถยนต์นั้นเป็นอุตสาหกรรมระดับโลก ที่มีผู้ผลิตยักษ์ใหญ่จากประเทศอเมริกา และญี่ปุ่นเป็นผู้นำ มีการใช้เทคโนโลยีระดับสูงในการออกแบบและการผลิต การประกอบกิจการต้องอาศัยความได้เปรียบด้านจำนวนการผลิต (Economies of Scale) จากการวางกลยุทธ์ด้านแหล่งผลิตและตลาดเป็นเครือข่ายระดับโลก จึงยากนักที่วิสาหกิจของไทย จะสามารถเข้าไปมีบทบาทและส่วนร่วมในอุตสาหกรรมนี้ได้ รถจักรยานยนต์นับเป็นอุตสาหกรรมที่มีระดับการพัฒนา และการใช้เทคโนโลยีที่ไม่สูงมากนัก อีกทั้งวิสาหกิจของไทยมีศักยภาพเพียงพอที่จะเข้าไปมีบทบาทและส่วนร่วมในการประกอบธุรกิจนี้ได้ โดยในปี พ.ศ. 2547 ประเทศไทยสามารถผลิตชิ้นส่วนรถจักรยานยนต์ได้เองในสัดส่วนมากกว่า ร้อยละ 90 จะเห็นได้ชัดเจนจากการที่ผู้ประกอบการรายหนึ่ง ซึ่งมีโรงงานประกอบรถจักรยานยนต์ตั้งอยู่ในพื้นที่ภาคตะวันออก (จังหวัดสมุทรปราการ) สามารถออกแบบ และผลิตรถจักรยานยนต์ยี่ห้อหนึ่ง ออกจำหน่ายได้ทั้งภายในและภายนอกประเทศ เมื่อพิจารณาโครงสร้างของอุตสาหกรรมรถจักรยานยนต์ในประเทศส่วนที่ เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่า มีความเชื่อมโยง ต่อเนื่องกันจากภาคการผลิต ภาคการค้า และภาคบริการหลังการขายอย่างเป็นวงจรชัดเจน โดยที่ในภาคการผลิตนั้น จากข้อมูลของสถาบันยานยนต์ พบว่า มีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ผลิตชิ้นส่วนรถจักรยานยนต์อยู่มากกว่า 300 รายทั่วประเทศ และในจำนวนนี้กว่า ร้อยละ 60 หรือ กว่า 180 รายประกอบกิจการอยู่ในพื้นที่ภาคตะวันออกของประเทศไทย โดยเฉพาะในเขต 6 จังหวัด ได้แก่ สมุทรปราการ ชลบุรี ฉะเชิงเทรา นครนายก ปราจีนบุรี และระยอง ซึ่งเป็นบริเวณพื้นที่ที่มีโรงงานประกอบรถยนต์และ

รถจักรยานยนต์ รวมถึงโรงงานผลิตชิ้นส่วนขนาดใหญ่ที่เป็นผู้ผลิตลำดับที่ 1 (1st Tier) ตั้งอยู่ (ข้อมูลในรายละเอียดจะต้อง มีการศึกษา และลงมือสำรวจข้อมูลอย่างเป็นระบบ และควรจะมีการดำเนินการเป็นลำดับแรก)

อีกทั้งมีอุตสาหกรรมต้นน้ำที่เป็นวัตถุดิบหลักของการผลิตชิ้นส่วน อันได้แก่ เหล็กและพลาสติก ตั้งอยู่ในบริเวณภาคตะวันออกนี้ ประกอบกับ การที่มีกลุ่ม SMEs ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์มารวมกลุ่มกัน และเป็นแกนนำในการเชื่อมโยงประสานพลัง และร่วมมือกันกับหน่วยงานภายนอกต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อวัตถุประสงค์ในการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน ซึ่งสอดคล้องกับการแนวทางของการพัฒนาแบบคลัสเตอร์ ซึ่งเป็นหนึ่งในเครื่องมือที่ใช้สำหรับการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของ SMEs ไทย

<u>โดยมีมูลค่าทางเศรษฐกิจโดยรวมทั้งประเทศในรูปของยอดขายต่อปีกว่า 20,000 ล้านบาท มีการจ้างแรงงานกว่า 15,000 คน อีกทั้งก่อให้เกิดผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กที่เป็นอุตสาหกรรมสนับสนุนหรือเกี่ยวเนื่องรวมกันมากกว่า 600 ราย</u>

อุตสาหกรรมรถจักรยานยนต์ในประเทศไทยในปี พ.ศ . 2547 สรุปได้ดังนี้

2.1 รถจักรยานยนต์สำเร็จรูป

2.1.1ยอดปริมาณการผลิต มีจำนวน 2,867,295 คัน เมื่อเปรียบเทียบกับการผลิตของปี พ.ศ. 2546 ซึ่งผลิตได้ 2,424,678 คันแล้ว เพิ่มขึ้น 442,617 คัน หรือคิดเป็นอัตราการเพิ่มขึ้นร้อยละ 18.25

2.1.2 ยอดปริมาณการขาย มีจำนวน 2,020,176 คัน)มูลค่าตลาดกว่า 60,000 ล้านบาทเมื่อเปรียบเทียบกับยอดขายของปี พ.ศ. 2546 ซึ่งมีจำนวน 1,766,860 คันแล้ว เพิ่มขึ้น 253,854 คัน หรือคิดเป็นอัตราการเพิ่มขึ้น ร้อยละ 14.33

2.1.3 ยอดปริมาณการส่งออก มีจำนวน 831,287 คัน ซึ่งเปรียบเทียบกับการส่งออกของปี พ.ศ. 2546 ซึ่งมีจำนวน 604,995 คันแล้ว เพิ่มขึ้น 226,292 คัน หรือคิดเป็นอัตราการเพิ่มขึ้น ร้อยละ 37.40

2.1.4 ยอดการนำเข้า มีมูลค่า 1,492.04 ล้านบาท ซึ่งเปรียบเทียบกับการนำเข้าของปี พ.ศ. 2546 ซึ่งมีมูลค่า 1,347.60 ล้านบาทแล้ว เพิ่มขึ้น 144.44 ล้านบาทหรือคิดเป็นอัตราการเพิ่มขึ้น ร้อยละ14.76

2.2 ชิ้นส่วนอะไหล่รถจักรยานยนต์

2.2.1 คาดว่ามีมูลค่าของตลาดกว่า 20,000 ล้านบาท มูลค่าตลาดรวมเติบโตขึ้นประมาณ ร้อยละ 8

2.2.2 ยอดปริมาณการส่งออก มีมูลค่า 19,121.70 ล้านบาท ซึ่งเปรียบเทียบกับการส่งออกของปี พ.ศ. 2546 ซึ่งมีจำนวน 12,873 ล้านบาทแล้ว เพิ่มขึ้น 6,248.70 ล้านบาท หรือคิดเป็นอัตราการเพิ่มขึ้น ร้อยละ 48.54

2.2.3 ยอดปริมาณการนำเข้า มีมูลค่า 3,703.31 ล้านบาท ซึ่งเปรียบเทียบกับการส่งออกของปี พ.ศ. 2546 ซึ่งมีจำนวน 3,227.41 ล้านบาทแล้ว เพิ่มขึ้น 475.9 ล้านบาท หรือคิดเป็นอัตราการเพิ่มขึ้น ร้อยละ 14.76

1. ภาพรวมของเครือข่ายวิสาหกิจอุตสาหกรรมจักรยานยนต์และชิ้นส่วน จังหวัดสมุทรปราการ ชลบุรี ฉะเชิงเทรา นครนายก ปราจีนบุรี และระยอง

สำหรับอุตสาหกรรมจักรยานยนต์และชิ้นส่วนเป็นอีกหนึ่งอุตสาหกรรมที่สำคัญของไทยเช่นเดียวกับอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน ในปัจจุบันประเทศไทยเป็นฐานการผลิตจักรยานยนต์ยี่ห้อต่าง ๆ ทั้ง ฮอนด้า ยามาฮ่า ซูซุกิ ล้วนมีโรงงานตั้งอยู่ในไทยทั้งสิ้น ที่สำคัญปัจจุบันได้มีการผลิตรถจักรยานยนต์ยี่ห้อใหม่ของไทยขึ้นมาเองด้วย

อย่างไรก็ตามในอุตสาหกรรมจักรยานยนต์และชิ้นส่วน มีกลุ่มการผลิตลำดับหลัก ๆ ที่คล้ายคลึงกับอุตสาหกรรมยานยนต์ ฯ คือมีผู้ผลิตชิ้นส่วนลำดับต่าง ๆ และผู้ประกอบรถจักรยานยนต์รวมทั้งกระบวนการผลิตก็คล้ายกันด้วย แต่สิ่งที่ต่างกัน คือ ในอุตสาหกรรมนี้มีธุรกิจหลักมากกว่า มิได้มีเพียงผู้ผลิตชิ้นส่วนลำดับสองเหมือนดังอุตสาหกรรมยานยนต์ฯ แต่จะมีตั้งแต่

ผู้ผลิตชิ้นส่วนและชิ้นส่วนอะไหล่ (OEM&REM) เป็นกลุ่มผู้ผลิตชิ้นส่วนต่าง ๆ ที่จะนำไปใช้ประกอบเป็นรถจักรยานยนต์ และสำหรับสำรองไว้เป็นอะไหล่ใช้ซ่อมในภายหลัง โดยมีวิธีการผลิตเช่นเดียวกับรถยนต์ แต่มีรูปร่าง รายละเอียดของชิ้นส่วนที่ได้ต่างกัน ดังต่อไปนี้

1. tamping หรือ การปั๊ม โดยการนำเอาแผ่นงานขนาดใหญ่ เช่น แผ่นเหล็ก อลูมิเนียม หรือแผ่นพลาสติกมาปั๊มตัดออกเป็นชิ้น ๆ ให้มีรูปแบบและขนาดที่เหมือนกัน

2. Plastics ได้แก่ การผลิตชิ้นส่วนต่าง ๆ ที่เป็นพลาสติก เช่น แผงหน้าปัด บังโคลนรถ ฯลฯ

3. Rubber คือ ชิ้นส่วนที่ทำมาจากยางนั่นเอง เช่น ยางรถทั้งยางในและยางนอก ปลอกแฮนด์

4. Forging คล้ายกับการปั๊ม แต่เป็นการปั๊มที่ไม่ใช่เพียงตัดออกเป็นชิ้นสำเร็จรูปธรรมดาเท่านั้น แต่จะทำให้ชิ้นงานที่ได้มีรูปร่าง ๆ ตามต้องการด้วย เช่น ทำให้โค้ง หรือยุบ ซึ่งจะต้องใช้แท่นแม่แบบที่จะอัดกระแทกลงมายังวัตถุดิบหรือแผ่นเหล็ก (Punch) และแท่นสำหรับรองรับการกระแทก (Die) โดยให้แผ่นเหล็กอยู่ตรงกลาง ดังนั้น ข้อที่แตกต่างจากการ Stamping อีกประการหนึ่งก็คือ วัตถุดิบที่จะเอาไปใช้ต้องมีความยืดหยุ่นสามารถเปลี่ยนรูปตามแรงอัดได้นั่นเอง หลังจากนั้นก็อาจต้องใช้ความร้อนช่วยให้มีการแข็งตัวในภายหลัง ชิ้นงานที่ได้จากกระบวนการนี้ เช่น ส่วนประกอบภายในเครื่องยนต์บางชิ้น

5. Casting หรือการหล่อชิ้นงาน โดยนำเอาวัตถุดิบ เช่น เหล็ก มาหล่อเพื่อขึ้นรูปเป็นชิ้นงานต่าง ๆ เพื่อเอาไปประกอบเป็นอะไหล่

6. Trimming คือ การตัด

7. Machining คือการทำให้ชิ้นงานดิบที่ผ่านกระบวนการข้างต้นนั้นมีความเรียบร้อย ด้วยการกลึง ไส ตัด เจาะ พร้อมที่จะเอาไปประกอบกับชิ้นส่วนอื่น ๆ ได้อย่างลงตัว ก่อนที่จะนำไปประกอบเป็นตัวรถทั้งคันอีกต่อหนึ่ง

8. Electrical คือ ชิ้นส่วนอุปกรณ์ไฟฟ้า เช่น แผงวงจรไฟฟ้า

ผู้ผลิตในกลุ่มนี้จะผลิตชิ้นส่วนย่อยเองตั้งแต่ต้นจนถึงการประกอบเป็นชิ้นส่วนอะไหล่ก่อนที่จะส่งไปประกอบยังโรงงานประกอบในภายหลัง นอกจากนี้ก็ยังมีผู้ผลิตรับจ้างช่วงลำดับ 1 ซึ่งจะรับชิ้นส่วนย่อยมาประกอบเท่านั้น และมีผู้ผลิตรับจ้างช่วงลำดับ 2 ซึ่งจะผลิตชิ้นส่วนย่อย ๆ ที่ยังไม่ได้ประกอบ ดังนั้นจะเห็นว่าในอุตสาหกรรมจักรยานยนต์มีธุรกิจหลักทั้ง 3 ลำดับและยังมีธุรกิจหลักอีกอย่างหนึ่ง คือ ผู้ประกอบการศูนย์บริการรากหญ้าและศูนย์อะไหล่ ซึ่งก็คืออู่ซ่อมรถหรือศูนย์บริการทั่วไปนั่นเอง

สำหรับปัจจัยการผลิตที่สำคัญของอุตสาหกรรมนี้มีมากมาย ได้แก่ อุปกรณ์ชิ้นส่วนหรือวัตถุดิบที่จะนำมาใช้ในการผลิตชิ้นส่วนแต่ละอย่าง ดังต่อไปนี้

1. ***เหล็ก*** เป็นวัตถุดิบสำคัญอันดับแรก ซึ่งต้องนำเข้าจากต่างประเทศ โดยเฉพาะจีน และไต้หวัน เหล็กที่จะนำมาใช้นั้นมีทั้งเหล็กก้อน (เหล็กดิบ) และเศษเหล็กที่นำมาหลอมผสมลงไปกับเหล็กดิบ เพื่อเป็นการประหยัดต้นทุน (เหล็กมีราคาแพงมาก)และยังช่วยให้เหล็กมีคุณสมบัติเหมาะสมกับการใช้งานมากกว่าการใช้เหล็กดิบทั้งหมด

2. ***พลาสติก*** ปัจจุบันไม่จำเป็นต้องนำเข้า เพราะสามารถผลิตได้เอง โดยการใช้เม็ดพลาสติกซึ่งได้มาจากน้ำมัน ดังนั้น ในภาวะที่น้ำมันมีราคาสูงขึ้นมากในขณะนี้จึงส่งผลให้ราคาเม็ดพลาสติกสูงขึ้นตามไปด้วย

3. ***ยาง*** มี 2 ประเภท คือ ยางธรรมชาติหรือยางพารา และยางสังเคราะห์ ซึ่งเป็นยางที่มีส่วนผสมของพลาสติกด้วย

4. ***แก้วและกระจก*** ซึ่งได้มาจากทรายที่นำไปผ่านกระบวนการทำให้เป็นแผ่นกระจก ก่อนที่จะนำมาตัดเป็นชิ้นส่วนต่าง ๆ เช่น กระจกส่องทั้งสองข้าง

5. ***ผ้าและเครื่องหนัง*** เป็นวัตถุดิบที่นำไปใช้หุ้มเบาะรถ มีในประเทศเช่นกัน

6. ***อิเล็กทรอนิกส์*** ได้แก่สารกึ่งตัวนำชนิดต่าง ๆ ที่จะนำมาทำเป็นแผงวงจรอิเล็กทรอนิกส์

อุปกรณ์ที่ช่วยในการผลิต มีทั้งที่เป็นอุปกรณ์ชิ้นเล็ก ๆ และที่เป็นเครื่องจักรขนาดใหญ่ สำหรับอุปกรณ์ทั่ว ๆ ไปนั้นบางอย่างสามารถประดิษฐ์ขึ้นมาใช้งานเองได้ เช่น *อุปกรณ์จับยึดชิ้นงาน* (Jig and Fixture) หรือ*แม่พิมพ์* (Die) แต่สำหรับ*เครื่องจักร*ติดตั้งในโรงงานนั้นต้องนำเข้าหรือสั่งทำจากต่างประเทศ ซึ่งส่วนใหญ่จะซื้อจาก จีน ไต้หวัน ญี่ปุ่น เกาหลี เนื่องจากมีประสิทธิภาพพอใช้งานได้และราคาไม่แพงมากนัก แต่หากเป็นเครื่องจักรจากเยอรมนี จะมีประสิทธิภาพสูงกว่าแต่ราคาก็สูงมากเช่นกัน

ผู้ประกอบการและแรงงาน แม้ว่าในภาคอุตสาหกรรมนี้จะมีการใช้เครื่องจักรกลขนาดใหญ่ที่ทันสมัยสามารถทำงานยาก ๆ ได้ในปริมาณมาก แต่ก็ยังคงต้องใช้แรงงานมนุษย์ช่วย ซึ่งแรงงานในกลุ่มนี้ต้องเป็นผู้มีพละกำลังสูงและต้องอดทนอย่างมาก เนื่องจากเป็นงานที่ต้องใช้แรงงานหนัก และถูกแวดล้อมไปด้วยมลพิษอันจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพได้มากมายทั้ง ฝุ่น ควัน ความร้อน เสียง แต่แรงงานฝ่ายผลิตเหล่านี้จะเป็นกลุ่มที่ไม่ค่อยมีความรู้ทางวิชาการสูงมากนักและใช้พลังทางกายเป็นหลัก ความเชี่ยวชาญจึงเกิดจากประสบการณ์จากการทำงานโดยตรง แต่สำหรับตัวผู้ประกอบการเอง หรือแรงงานในระดับบริหารนั้น นอกจากจะต้องมีความสามารถในการบริหารจัดการด้านต่าง ๆ แล้ว ยังต้องมีความรู้ทางวิศวกรรมเป็นพิเศษด้วย เพราะต้องมีการวางแผนและสั่งการด้านวิศวกรรมอยู่ตลอดเวลา หากไม่มีความรู้ก็จะไม่สามารถควบคุมงานได้

นอกจากปัจจัยทั้งหมดข้างต้นแล้ว เงินทุน ก็เป็นปัจจัยเบื้องต้นของทุกธุรกิจ และสำหรับในอุตสาหกรรมนี้ต้องใช้เงินทุนสูง เพราะวัตถุดิบเกือบทุกชนิดมีราคาแพงมากและต้องซื้อมาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งต้องจ่ายค่าแรงให้กับแรงงานทุกระดับค่อนข้างสูงด้วย

ในเรื่องของตลาดนั้น แบ่งเป็น 3 กลุ่มใหญ่ไล่เรียงตามลำดับของธุรกิจหลัก กล่าวคือ ตลาดของธุรกิจผู้ผลิตชิ้นส่วนและชิ้นส่วนอะไหล่ (OEM&REM) ซึ่งเป็นกลุ่มผู้ผลิตชิ้นส่วนต่าง ๆ ที่จะนำไปใช้ประกอบเป็นรถจักรยานยนต์นั้น มีตลาดก็คือผู้ประกอบรถจักรยานยนต์ หลังจากประกอบเป็นตัวรถทั้งคัน พร้อมที่จะใช้งานจริงแล้วจึงจะส่งไปขายยังร้านขายรถจักรยานยนต์ เพื่อขายต่อให้กับผู้ใช้รถจักรยานยนต์เป็นลำดับสุดท้ายนั่นเอง ซึ่งนอกจากจะขายภายในประเทศแล้วยังมีการส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศอีกด้วย โดยกลุ่มลูกค้านั้นก็มีทั้งประเทศในเอเชีย ตะวันออกกลาง ยุโรป รวมทั้งอเมริกาด้วย ส่วนตลาดของผู้ผลิตรับจ้างช่วงลำดับ 2 คือ ผู้ผลิตรับจ้างช่วงลำดับ 1เพื่อประกอบเป็นอะไหล่พร้อมใช้ แล้วผู้ผลิตรับจ้างช่วงลำดับ 1จึงจะส่งไปยังผู้ประกอบรถจักรยานยนต์เพื่อประกอบเป็นรถทั้งคัน จากนั้นจึงขายต่อไปตามลำดับดังที่กล่าวไปแล้วนั้น

ทั้งนี้การส่งรถจักรยานยนต์ไปจำหน่าย อาจส่งจากโรงงานถึงร้านจำหน่ายเองโดยตรง หรืออาจส่งผ่านตัวแทนจำหน่ายหรือธุรกิจกระจายสินค้า ซึ่งจะขนส่งสินค้าไปยังศูนย์ใหญ่ แล้วจึงส่งต่อไปยังร้านจำหน่ายย่อย ๆ อีกทอดหนึ่งก็ได้ ดังนั้น *การกระจายสินค้า* จึงถือเป็นอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องอย่างหนึ่ง นอกจากนี้ชิ้นส่วนต่าง ๆ ก็ต้องผ่าน*การทดสอบ*ด้วยเช่นเดียวกับชิ้นส่วนรถยนต์ ฉะนั้น หากบริษัทใดไม่สามารถทดสอบคุณสมบัติของสินค้าได้เองก็จะต้องนำไปทดสอบกับสถาบันที่รับทดสอบ ซึ่งอาจเป็นสถาบันของรัฐหรือเอกชนก็ได้ อย่างไรก็ตาม การดำเนินงานบางอย่างจะต้องอาศัยความรู้ ความเชี่ยวชาญพิเศษที่มากพอ ดังนั้น หากบริษัทใด ไม่สามารถวางแผนหรือดำเนินการเองได้ ก็จะใช้บริการจากบริษัทที่*บริการให้คำปรึกษาเฉพาะด้าน*มาช่วยในการตัดสินใจดำเนินงานด้วย เช่น การจ้างวิศวกรพิเศษมาให้คำปรึกษาบางเรื่อง รวมทั้ง*บริการอื่น ๆ* ตามแต่ความจำเป็น และที่เกี่ยวข้องอย่างแน่นอน ก็คือ *สถาบันการเงิน* แหล่งสำคัญที่จะให้ความช่วยเหลือทางการเงินได้ในยามฉุกเฉิน

เช่นเดียวกับเครือข่ายวิสาหกิจอื่น ๆ ที่จะพัฒนาหรือเติบโตขึ้นได้นั้น จำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็น*กลุ่ม สมาคม หรือองค์กร*ต่าง ๆ ที่อยู่ในกลุ่มธุรกิจเดียวกันหรือเกี่ยวข้องกัน เพื่อประสานความร่วมมือในด้านต่าง ๆ อย่างเข้มแข็ง อาทิ *สถาบัน*ยานยนต์ สภาอุตสาหกรรม สมาคมส่งเสริมผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไทย (AT SMEs) ตลอดจนการสนับสนุนส่งเสริมความรู้ทางวิชาการ การวิจัยและพัฒนาทางเทคโนโลยีจากสถาบันการศึกษาต่าง ๆ โดยเฉพาะสถาบันการศึกษาที่อยู่ในภูมิภาค เช่น มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และวิทยาลัยเทคนิค ต่าง ๆ และที่สำคัญที่สุด คือ การสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ โดยเฉพาะ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และหน่วยงานอื่น ๆ อีกมากมาย ดังรายละเอียดในภาพที่ 1

เครือข่ายวิสาหกิจอุตสาหกรรมจักรยานยนต์และชิ้นส่วน: กลุ่มพื้นที่ภาคตะวันออก

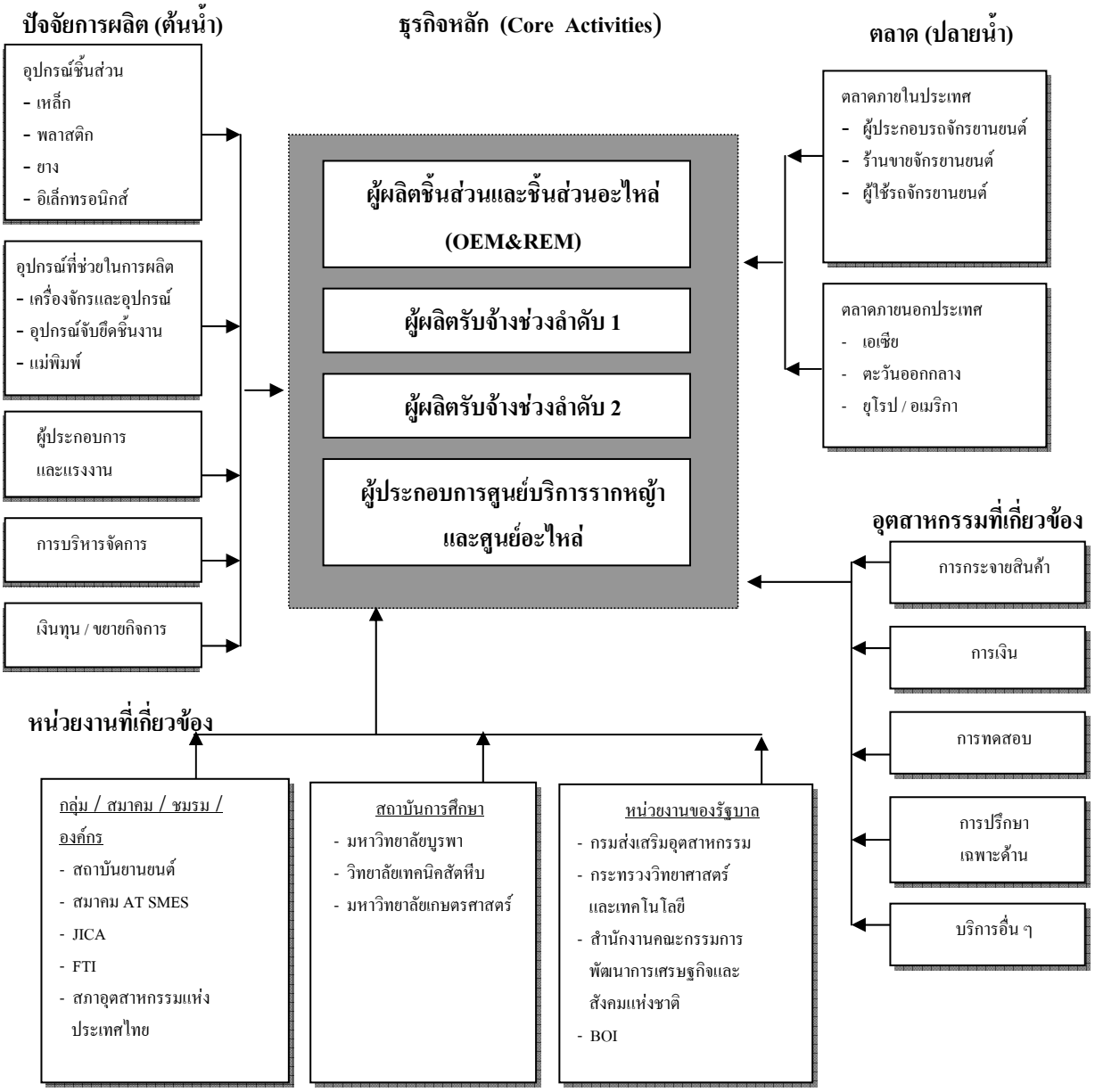

ภาพที่ 1 แผนภาพเครือข่ายวิสาหกิจอุตสาหกรรมจักรยานยนต์และชิ้นส่วน

2. การประเมินปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจของอุตสาหกรรมจักรยานยนต์และชิ้นส่วน จังหวัดสมุทรปราการ ชลบุรี ฉะเชิงเทรา นครนายก ปราจีนบุรี และระยอง

จากการศึกษาวิเคราะห์และประเมินปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจ โดยใช้หลักทฤษฎี Diamond Model ตามกรอบแนวความคิดของ Professor Michael E. Porter พบจุดแข็ง และจุดอ่อนของอุตสาหกรรมจักรยานยนต์และชิ้นส่วน ในภาคตะวันออก ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญที่จะต้องส่งเสริม หรือ ปรับปรุงเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมจักรยานยนต์และชิ้นส่วน ของภูมิภาคตะวันออกอย่างต่อเนื่อง โดยคำนึงถึงความเชื่อมโยงกันระหว่างทุกปัจจัยหลักที่เกี่ยวข้อง ซึ่งกล่าวโดยสรุปตามหลักทฤษฎีในแต่ละปัจจัยได้ดังนี้

เงื่อนไขและปัจจัยการผลิต (Factor Conditions) พบว่าภาคตะวันออกเป็นฐานการผลิตรถจักรยานยนต์ และชิ้นส่วน มีช่างฝีมือแรงงานที่มีทักษะทั้งภาคการผลิต และบริการ แต่ยังต้องพึ่งพาเครื่องจักรและเทคโนโลยีการผลิตจากต่างประเทศ และเคยชินกับการรับจ้างผลิตตามคำสั่ง

อุตสาหกรรมที่เกี่ยวโยงและสนับสนุน (Related and Supporting Industries) จุดแข็งของอุตสาหกรรมจักรยานยนต์และชิ้นส่วนในภาคตะวันออก คือ มีการรวมกลุ่มองค์กรอย่างเหนียวแน่น พร้อมรับการขยายตัว ขาดเพียงการประสานงานร่วมมือกับหน่วยงานราชการ และการพัฒนาในด้านการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม

เงื่อนไขทางด้านอุปสงค์ (Demand Conditions) ตลาดในประเทศมีขนาดใหญ่ มีผู้บริโภคเฉพาะกลุ่มหลากหลาย เช่นกลุ่มรถจักรยานยนต์ตกแต่ง กลุ่มรถจักรยานยนต์สำหรับการแข่งขันและมีความต้องการมากพอต่อการลงทุน แต่อย่างไรก็ตามผู้บริโภคคนไทยยังมีค่านิยมในการใช้สินค้าต่างประเทศ

บริบทของการแข่งขันและกลยุทธ์ทางธุรกิจ (Context for Firm Strategy and Rivalry) ถึงแม้ผู้ประกอบการผลิตชิ้นส่วนรถจักรยานยนต์ไทยจะมีโครงสร้างและองค์ประกอบที่แข็งแรงเป็นจุดแข็ง แต่การจะเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้นนั้นผู้ผลิตชิ้นส่วนชาวไทยยังไม่มีตราสินค้าของตนเอง การประกอบธุรกิจประกอบรถจักรยานยนต์ยังอยู่ในการครอบครองของต่างชาติ

บทบาทรัฐบาล (Government Role) รัฐบาลมีนโยบายให้อุตสาหกรรมยานยนต์เป็นอุตสาหกรรมยุทธศาสตร์ และยังมีการจัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรม

กล่าวโดยสรุปแล้วกลุ่มอุตสาหกรรมจักรยานยนต์และชิ้นส่วนมีจุดแข็งคือผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีการรวมกลุ่มระหว่างผู้ประกอบธุรกิจกันเองอย่างเหนียวแน่น โดยมีผู้นำกลุ่มที่เข้มแข็งและมีทิศทางที่ชัดเจน มีความสามารถในการผลิตชิ้นส่วนและสามารถพัฒนาไปสู่การผลิตตัวรถได้เอง มีตลาดขนาดใหญ่และมีการขยายตัวต่อเนื่องทั้งในและต่างประเทศ สิ่งที่ควร

สนับสนุนได้แก่การพัฒนาให้กลุ่มที่มีอยู่แล้วเข้มแข็งและครบองค์ประกอบยิ่งขึ้นตั้งแต่การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตโดยเฉพาะการผลิตตัวรถจักรยานยนต์ เพื่อสร้างตราสินค้าไทยสู่ตลาดทั้งในประเทศ และ ต่างประเทศ รวมทั้งการสร้างและพัฒนาเครือข่ายตั้งแต่การผลิตไปจนถึงการบริการให้มีมาตรฐานและครบวงจร ดังรายละเอียดในภาพที่ 2

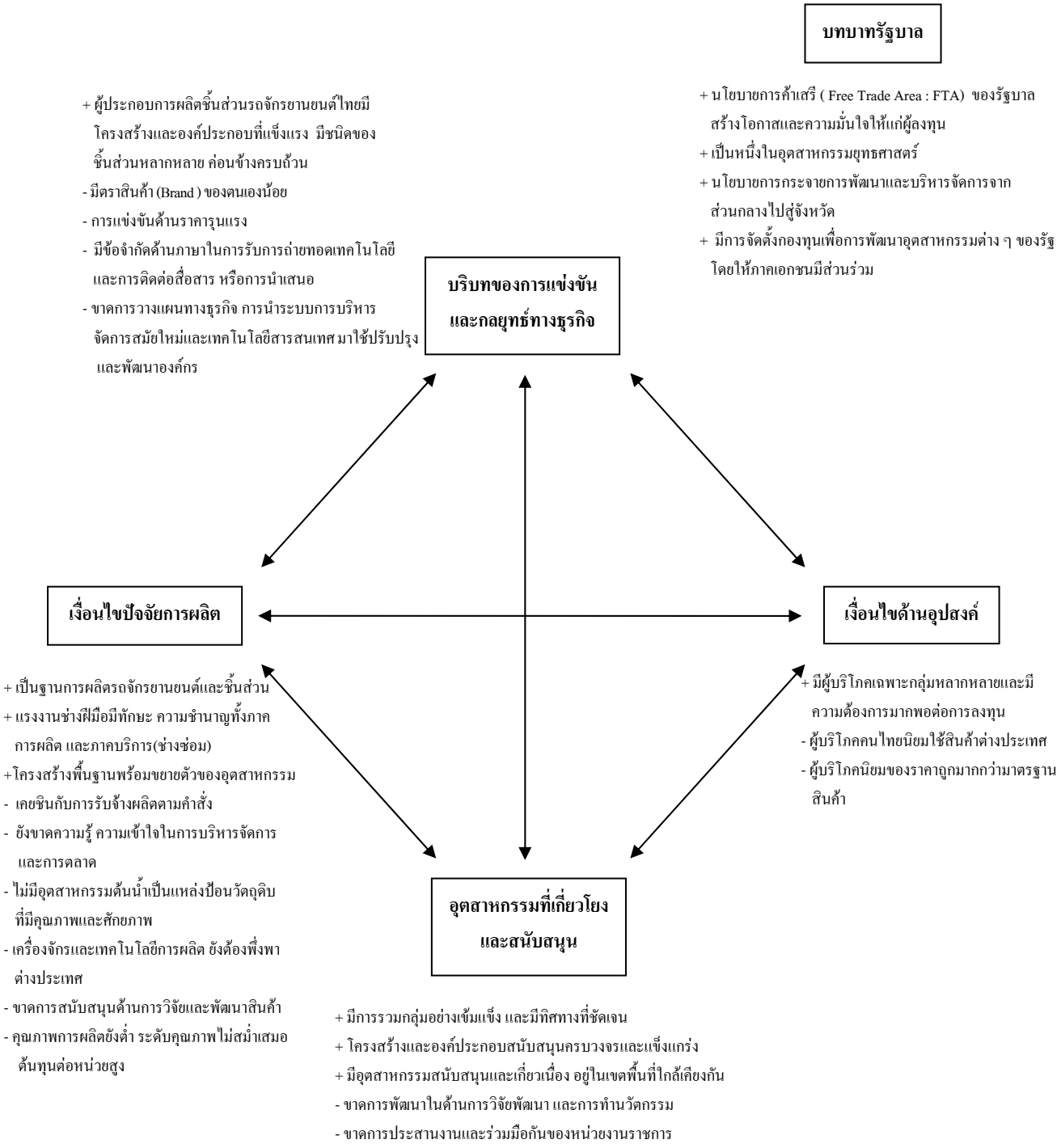

ภาพที่ 2 การประเมินปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจของอุตสาหกรรมจักรยานยนต์และชิ้นส่วน ตาม Diamond Model

3. ระดับศักยภาพของเครือข่ายวิสาหกิจอุตสาหกรรมจักรยานยนต์และชิ้นส่วน จังหวัดสมุทรปราการ ชลบุรี ฉะเชิงเทรา นครนายก ปราจีนบุรี และระยอง

จากการวิเคราะห์และประเมินระดับศักยภาพ เครือข่ายวิสาหกิจอุตสาหกรรมจักรยานยนต์และชิ้นส่วน จะเห็นว่า จากการวิเคราะห์ข้อมูลทุติยภูมิและจากการระดมความคิด (Focus Group) สรุปได้ว่า เครือข่ายวิสาหกิจอุตสาหกรรมจักรยานยนต์และชิ้นส่วนอยู่ในกลุ่ม **Stars** คือมีการรวมตัวของผู้ประกอบการอย่างเข้มแข็ง สามารถเข้าถึงแหล่งทุนได้ดี มีแกนนำกลุ่มและสมาชิกที่เข้าใจถึงประโยชน์ของการรวมเครือข่ายวิสาหกิจ มีแรงงานที่มีทักษะอยู่มาก มีความร่วมมือระหว่างอุตสาหกรรมต่าง ๆ ในห่วงโซ่อุปทานดี

นอกจากนั้น ในเครือข่ายวิสาหกิจอุตสาหกรรมจักรยานยนต์และชิ้นส่วน ได้มีการสร้างสรรค์กระบวนการผลิตใหม่ ๆ ออกมา และมีนวัตกรรมของสินค้าอยู่ตลอด ธุรกิจในเครือข่ายนี้มีแนวโน้มและโอกาสในการแข่งขันในตลาดทั้งในและต่างประเทศมาก โดยเฉพาะด้านคุณภาพที่เป็นที่ยอมรับ จากการที่เป็นพื้นที่การลงทุนด้านชิ้นส่วนยานยนต์ มีโอกาสในการสร้างตราสินค้าเป็นของตนเองได้อีกด้วย ซึ่งสามารถแสดงรายละเอียดได้ดังภาพที่ 3

3. Reorganization	**6. Stars**
2. Seeking direction	**5. Potential Stars**
1. Fragmented	**4. New Wave**

ภาพที่ 3 ระดับศักยภาพของเครือข่ายวิสาหกิจอุตสาหกรรมจักรยานยนต์และชิ้นส่วน

4. ปัจจัยแห่งความสำเร็จ (Key Success Factors) ของการพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจอุตสาหกรรมจักรยานยนต์และชิ้นส่วน จังหวัดสมุทรปราการ ชลบุรี ฉะเชิงเทรา นครนายก ปราจีนบุรี และระยอง

แม้ว่าเครือข่ายวิสาหกิจอุตสาหกรรมจักรยานยนต์และชิ้นส่วน จะมีศักยภาพสูงในกลุ่ม Stars ก็ตาม แต่ก็ยังมีปัจจัยแห่งความสำเร็จที่จะช่วยให้เครือข่ายวิสาหกิจนี้มีความเข้มแข็งได้อย่างยั่งยืนและมีการพัฒนายิ่งขึ้นต่อไป ดังนี้

1. การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมและบริการใหม่อย่างต่อเนื่องโดยร่วมกับสถาบันการศึกษาเครือข่าย การพัฒนาเครื่องยนต์และตัวรถจักรยานยนต์โดยมีตราสินค้าไทยยังเป็นสิ่งที่ท้าทาย รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพการบริการที่ครบวงจรเพื่อการแข่งขันที่ยั่งยืนก็เป็นประเด็นที่ทิ้งไม่ได้

2. การสนับสนุนเชิงนโยบายจากรัฐบาลในการให้โอกาสทางธุรกิจแก่ผู้ประกอบการไทย และการกำหนดนโยบายการค้าระหว่างประเทศที่คำนึงถึงผลกระทบอันอาจจะเกิดขึ้นกับ กลุ่มอุตสาหกรรมจักรยานยนต์และชิ้นส่วน

3. การขยายองค์ประกอบของสมาชิกและเชื่อมโยงเครือข่ายวิสาหกิจฯ ให้ครอบคลุมธุรกิจ ทุกระดับ ทั่วประเทศเพื่อสร้างความเข้มแข็งและความภาคภูมิใจในความเป็นธุรกิจของคนไทย

บทที่ 2

แผนภาพ เครือข่ายวิสาหกิจอุตสาหกรรมจักรยานยนต์และชิ้นส่วน จังหวัดสมุทรปราการ ชลบุรี ฉะเชิงเทรา นครนายก ปราจีนบุรี และระยอง

2.1 ภาพรวมกลุ่มจังหวัด

2.2 แผนภาพเครือข่ายวิสาหกิจอุตสาหกรรมจักรยานยนต์และชิ้นส่วน จังหวัดสมุทรปราการ ชลบุรี ฉะเชิงเทรา นครนายก ปราจีนบุรี และระยอง

บทที่ 3

แผนปฏิบัติการส่งเสริมเครือข่ายวิสาหกิจอุตสาหกรรมจักรยานยนต์และชิ้นส่วน จังหวัดสมุทรปราการ ชลบุรี ฉะเชิงเทรา นครนายก ปราจีนบุรี และระยอง

3.1 แผนปฏิบัติการส่งเสริมเครือข่ายวิสาหกิจอุตสาหกรรมจักรยานยนต์และชิ้นส่วน จังหวัดสมุทรปราการ ชลบุรี ฉะเชิงเทรา นครนายก ปราจีนบุรี และระยอง

จากการวิเคราะห์ศักยภาพและปัจจัยแห่งความสำเร็จของเครือข่ายวิสาหกิจอุตสาหกรรมจักรยานยนต์และชิ้นส่วน นำมาซึ่งการกำหนด วิสัยทัศน์ พันธกิจ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ และแผนงาน/โครงการของเครือข่ายวิสาหกิจอุตสาหกรรมจักรยานยนต์และชิ้นส่วน ดังรายละเอียดในลำดับต่อไปนี้

วิสัยทัศน์

"SMEs 007 plus จะเป็นกลุ่มพันธมิตรรถจักรยานยนต์และชิ้นส่วนชั้นนำของประเทศภายในปี 2553 ด้วยการบริหารเครือข่ายแบบคลัสเตอร์"

พันธกิจ

1. การสร้างองค์ประกอบทางธุรกิจที่ครบวงจร ตั้งแต่กระบวนการวิจัยและพัฒนา การผลิต การจัดจำหน่าย และการให้บริการ

2. การสร้างองค์ประกอบที่แสดงถึงการเป็นกลุ่มพันธมิตรที่มีการรวมกลุ่มแบบคลัสเตอร์ ในรูปแบบต่าง ๆ ดังนี้

2.1 มีการเชื่อมโยงเครือข่ายกับหน่วยงานสนับสนุนภายนอกที่ไม่ใช่กลุ่มผู้ประกอบในรูปแบบของการทำกิจกรรมร่วมกันในด้านต่าง ๆ อย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะกิจกรรมที่เป็นการพัฒนาทรัพยากร หรือโครงสร้างพื้นฐานของการประกอบการ

2.2 มีธุรกิจใหม่เกิดขึ้น จากการสร้างโอกาสทางธุรกิจร่วมกันของสมาชิกในกลุ่ม ฯ

2.3 มีการพัฒนานวัตกรรมสินค้าและบริการใหม่ที่อยู่นอกอุตสาหกรรมหลักของกลุ่ม

3. การสร้างประโยชน์จากชื่อกลุ่มในด้านการควบคุมคุณภาพหรือการกำหนดมาตรฐานสินค้า หรือบริการรวมถึงการสร้างชื่อตราสินค้าของกลุ่ม ที่เป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้า หรือบริการ

4. การสร้างกิจกรรมทางธุรกิจที่เป็นการผสานพลังและคุณค่าของมวลสมาชิกในห่วงโซ่คุณค่าอย่างมีกลยุทธ์ที่ชัดเจน เพื่อสร้างสรรค์ประโยชน์ที่ยั่งยืนแก่สมาชิกทุกระดับจากรากหญ้าของอุตสาหกรรมสู่รากหญ้าของประเทศอย่างเป็นรูปธรรม

เป้าประสงค์

1. มีสมาชิกแกนหลักในภาคการผลิตที่เข้มแข็งครบถ้วนไม่น้อยกว่า 100 กิจการ ภายในปี พ.ศ. 2549 และมีสมาชิกแกนหลักในภาคการค้าและบริการครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ ภายในปี พ.ศ. 2549 ไม่น้อยกว่า 500 กิจการ ปี พ.ศ. 2550 ไม่น้อยกว่า 1,000 กิจการ และ ปี พ.ศ. 2551 ไม่น้อยกว่า 1,500 กิจการ

2. มีการสร้างองค์ประกอบที่แสดงถึงการเป็นกลุ่มพันธมิตรที่มีการรวมกลุ่มแบบคลัสเตอร์ ในรูปแบบต่าง ๆ ดังนี้

2.1 มีกิจกรรมที่เป็นการพัฒนาทรัพยากร หรือโครงสร้างพื้นฐานของการประกอบธุรกิจ ที่เชื่อมโยงเครือข่ายกับหน่วยงานสนับสนุนภายนอกที่ไม่ใช่กลุ่มผู้ประกอบการไม่น้อยกว่า 10 กิจกรรม ภายในปี พ.ศ. 2549

2.2 มีธุรกิจใหม่เกิดขึ้น จากการสร้างโอกาสทางธุรกิจร่วมกันของสมาชิกในกลุ่ม มีจำนวนไม่น้อยกว่า 2 กิจการ ภายในปี พ.ศ. 2549 โดยมีบริษัทร่วมธุรกิจ (Holding Company) ของกลุ่มเข้าไปถือหุ้นในทุกกิจการ

2.3 มีการพัฒนานวัตกรรมสินค้าและบริการใหม่ ที่อยู่นอกอุตสาหกรรมหลักของกลุ่มเกิดขึ้นอย่างน้อย 2 รายการ ภายในปี พ.ศ. 2549

3. การสร้างกิจกรรมทางธุรกิจที่เป็นการผสานพลังและคุณค่าของมวลสมาชิกในห่วงโซ่คุณค่าอย่างมีกลยุทธ์ สามารถแสดงด้วยตัวเลขดัชนีชี้วัดเมื่อสิ้นสุดปี พ.ศ. 2553 เปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2548 ดังต่อไปนี้

3.1 มูลค่ายอดขายของกลุ่มต่อปี เพิ่มขึ้นมากกว่าร้อยละ 20

3.2 มูลค่ายอดส่งออกของสมาชิกในกลุ่มต่อปี เพิ่มขึ้นมากกว่าร้อยละ 20

3.3 ตัวเลขการทำธุรกรรมภายในห่วงโซ่คุณค่าของกลุ่มมีมูลค่าทางเศรษฐกิจต่อปีมากกว่า 20,000 ล้านบาท ภายในปี พ.ศ. 2549

3.4 มีผลิตภัณฑ์ หรือบริการภายใต้ชื่อตราของตนเอง ภายในปี พ.ศ. 2549

เครือข่ายวิสาหกิจอุตสาหกรรมจักรยานยนต์และชิ้นส่วน: กลุ่มพื้นที่ภาคตะวันออก

กลยุทธ์

การประสาน เชื่อมโยง ให้เกิดการเรียนรู้ การพัฒนาร่วมกัน เพื่อให้ SMEs 007 plus มีองค์ประกอบต่าง ๆ ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านกระบวนการทางธุรกิจที่ต้องมีครบถ้วน หรือมากพอที่จะสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันให้แก่เครือข่าย (Completed Business Function/Operation)

"เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน ด้วยความครบวงจรของห่วงโซ่คุณค่า (จาก R&D, PRODUCTION , SALES, สู่ AFTER SALES SERVICE)"

2. องค์ประกอบด้านโครงสร้างขององค์กร หรือ หน่วยงานสมาชิก ที่เป็นเครือข่ายวิสาหกิจ (คลัสเตอร์) ที่สมบูรณ์ (Cluster Mapping)

"*เพื่อให้เกิดความครบถ้วนสมบูรณ์ของโครงสร้างสมาชิกที่ประกอบด้วยกลุ่มวิสาหกิจ หน่วยงานสนับสนุน และหน่วยงานที่เป็น CDA"*

3. องค์ประกอบสมาชิกที่มีเชื่อมโยงเครือข่ายของธุรกิจทุกระดับ ทั่วประเทศ จาก "รากหญ้าของอุตสาหกรรม สู่รากหญ้าของประเทศ"

"ใช้ความได้เปรียบที่แตกต่างจากความเข้มข้นของความเป็นไทยสู่การสร้างความเข้มแข็งให้แก่กลุ่ม"

4. องค์ประกอบของคณะแกนนำกลุ่ม ที่มีความเชื่อมั่นในแนวทางการพัฒนาแบบคลัสเตอร์ มีความเข้าใจซึ่งกันและกัน สามารถทำงานร่วมกันเป็นทีมได้

"สร้างรากฐานวัฒนธรรมองค์กร มั่นใจ วางใจและภูมิใจ (สามใจผสานใจ...)"

5. องค์ประกอบของการค้นหาโอกาสทางธุรกิจใหม่ แล้วผสานศักยภาพและความได้เปรียบของการเป็นคลัสเตอร์ ในการแปลงโอกาสนั้นไปสู่การจัดตั้งธุรกิจร่วมของกลุ่มฯ ซึ่งจะเป็นเสมือนหัวรถจักรที่จะใช้ในการขับเคลื่อนที่จะนำพาสมาชิกที่อยู่ในห่วงโซ่คุณค่าไปสู่จุดหมายตามที่กำหนดเป็นวิสัยทัศน์ไว้

"ร่วมกันคิด และ ร่วมกันทำอย่างมีกลยุทธ์ เพื่อประโยชน์สุขร่วมกันอย่างยั่งยืน"

ประเด็นยุทธศาสตร์

เพิ่มขีดความสามารถในด้านต่างๆ เพื่อการแข่งขันของกลุ่มอุตสาหกรรมจักรยานยนต์และชิ้นส่วนในภาคตะวันออกให้มีศักยภาพยิ่งขึ้น

ตารางแสดงยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ และกลยุทธ์ของจังหวัด

จังหวัด	ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์
นครนายก	1. เมืองท่องเที่ยวเชิงนิเวศระดับโลก	1. เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงนิเวศและผจญภัย	1.1 การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกและส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลายสู่ระดับชาติและนานาชาติภายใต้ผังพื้นที่เฉพาะเพื่อการท่องเที่ยว 1.2 การส่งเสริมและสนับสนุนท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Spa) 1.3 การสร้างจิตสำนึกที่ดี การจัดตั้งองค์กรเครือข่ายและพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว 1.4 การประชาสัมพันธ์การตลาด 1.5 การพัฒนาสินค้าเพื่อ การท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับกิจกรรมการตลาด 1.6 การรักษาความปลอดภัยและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว
	2. เมืองน่าอยู่		2.1 พัฒนาปัจจัยพื้นฐานให้มีคุณภาพและพอเพียง 2.2 การแก้ไขปัญหาสังคมและความเดือดร้อนของประชาชน 2.3 การรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 2.4 การรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน 2.5 การพัฒนาเมืองใหม่และเมืองบริวาร

เครือข่ายวิสาหกิจอุตสาหกรรมจักรยานยนต์และชิ้นส่วน: กลุ่มพื้นที่ภาคตะวันออก

ตารางแสดงยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ และกลยุทธ์ของจังหวัด

จังหวัด	ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์
นครนายก	3. การเกษตรก้าวหน้าสู่สากล		3.1 ส่งเสริมการผลิตด้านการเกษตรที่มีประสิทธิภาพและเพิ่มขีดความสามารถในการส่งออก 3.2 ส่งเสริมและพัฒนาศูนย์กลางการผลิตและจำหน่ายไม้ดอกไม้ประดับระดับประเทศ 3.3 สร้างความเข้มแข็งให้แก่เศรษฐกิจรากหญ้า 3.4 ปรับปรุงและพัฒนาลุ่มน้ำเจ้าพระยา บางปะกง ปราจีนบุรี และลำน้ำสาขา 3.5 พัฒนาระบบฐานข้อมูลและเทคโนโลยีสารสนเทศภาคการเกษตร
	4. สังคมฐานความรู้		4.1 ส่งเสริมและพัฒนาความรู้เพื่อสร้างโอกาสและรายได้ 4.2 ส่งเสริมและพัฒนาความรู้ด้านไอทีและสื่ออื่น ๆ 4.3 ส่งเสริมโอกาสให้ผู้มีความรู้ความสามารถพิเศษ 4.4 ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น
สมุทรปราการ	1.ศูนย์กลางลอจิสติกส์ (Logistics Center) ของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้	1. เป็นศูนย์กลางลอจิสติกส์เพื่อการส่งออกสินค้าเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม	1.1 พัฒนาระบบ Logistics ครบวงจรสำหรับสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเพื่อเชื่อมโยงกับภาคการค้าระหว่างประเทศ 1.2 พัฒนาบุคลากรด้าน Logistics

เครือข่ายวิสาหกิจอุตสาหกรรมจักรยานยนต์และชิ้นส่วน: กลุ่มพื้นที่ภาคตะวันออก

ตารางแสดงยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ และกลยุทธ์ของจังหวัด

จังหวัด	ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์
สมุทรปราการ	2. ศูนย์กลางอุตสาหกรรมต่อเนื่องและเชื่อมโยง (Industrial Cluster) สู่ตลาดโลก	2. เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมต่อเนื่องและเชื่อมโยง (Industrial Cluster) ด้านยานยนต์ ชิ้นส่วนยานยนต์ ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ สิ่งทอ เครื่องหนังและอาหารแปรรูป	2.1 ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา (R&D) โดยมุ่งเน้นอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) 2.2 ยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้ได้มาตรฐานสากล 2.3 พัฒนาไปสู่อุตสาหกรรมที่มีมาตรฐานโดยใช้เทคโนโลยีสะอาด (Clean Technology) 2.4 พัฒนาฝีมือแรงงานให้ตรงตามความต้องการของสถานประกอบการอุตสาหกรรม
	3. แหล่งรองรับการขยายตัวของสนามบินสุวรรณภูมิ	3. เป็นแหล่งรองรับการขยายตัวของสนามบินสุวรรณภูมิ ทั้งทางด้านพาณิชยกรรม อุตสาหกรรม และการบริการอย่างครบวงจร และมีการบริหารการจัดการบ้านเมืองที่ดี	3.1 วางและจัดทำผังเมืองเฉพาะในพื้นที่พัฒนาพิเศษ 3.2 การบริหารจัดการบ้านเมืองและสังคมที่ดีในพื้นที่พัฒนาพิเศษ 3.3 ส่งเสริมและสนับสนุนความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

เครือข่ายวิสาหกิจอุตสาหกรรมจักรยานยนต์และชิ้นส่วน: กลุ่มพื้นที่ภาคตะวันออก

ตารางแสดงยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ และกลยุทธ์ของจังหวัด

จังหวัด	ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์
สมุทรปราการ	4. รองรับยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง	4.1 เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ใกล้เมืองหลวง 4.2 เป็นแหล่งผลิตสมุนไพรและบริการด้านแพทย์แผนไทยที่มีประสิทธิภาพ ปลอดภัย และได้รับการยอมรับจากประชาชน 4.3 เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานเป็นที่ต้องการของตลาด	4.1 พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก และส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย 4.2 ส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ 4.3 การสร้างจิตสำนึก การจัดตั้งองค์กร เครือข่ายและพัฒนาบุคลากรท่องเที่ยว 4.4 ขยายช่องทางการบริการการแพทย์แผนไทยและจำหน่ายผลิตภัณฑ์สมุนไพรในสถานพยาบาลของรัฐ 4.5 การคุ้มครองผู้บริโภคให้ปลอดภัยจากการบริการการแพทย์แผนไทยและสมุนไพรที่ไม่ได้มาตรฐาน 4.6 ยกระดับคุณภาพสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานสากล 4.7 การปรับเปลี่ยนการผลิตสินค้าเกษตรแบบดั้งเดิมไปสู่สินค้าแบบใหม่ที่มูลค่าเพิ่มสูงขึ้น 4.8 การบริหารจัดการทรัพยากรดินเพื่อการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ 4.9 การพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศ ภาคการเกษตร

เครือข่ายวิสาหกิจอุตสาหกรรมจักรยานยนต์และชิ้นส่วน: กลุ่มพื้นที่ภาคตะวันออก

ตารางแสดงยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ และกลยุทธ์ของจังหวัด

จังหวัด	ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์
สมุทรปราการ	5. การแก้ไขปัญหาความยากจนและการกระจายรายได้	5. ประชาชนมีการเพิ่มและกระจายรายได้	5.1 การเพิ่มและกระจายรายได้เพื่อยกฐานะผู้มีรายได้ต่ำ
	6. การอนุรักษ์ทรัพยากร-ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	6. บ้านเมืองสะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย มีการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี	6.1 การจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดีและมีประสิทธิภาพ 6.2 การฟื้นฟูธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ฉะเชิงเทรา	1.วางผังเมืองรองรับการขยายตัวของเมืองหลวง และสนามบินสุวรรณภูมิอย่างมีศักยภาพ	1. เพื่อให้เมืองเติบโตอย่างมีคุณภาพ เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีทั้งด้านความปลอดภัย และได้รับบริการจากภาครัฐที่มีคุณภาพ	1.1 พัฒนาผังเมืองและโครงสร้างพื้นฐานให้ครอบคลุมและสอดคล้องกับกลุ่มจังหวัด 1.2 ส่งเสริมและพัฒนาให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน 1.3 ส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรชุมชน และประชาชน มีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบสาธารณสุขเพื่อสร้างสุขภาวะที่ดี 1.4 พัฒนาบริการภาครัฐให้มีคุณภาพ
	2.ส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรม	2. เพื่อให้แหล่งท่องเที่ยว ทางธรรมชาติและวัฒนธรรมมีคุณภาพ	2.1 พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก สินค้าและกิจกรรมการท่องเที่ยว 2.2 การสร้างจิตสำนึก จัดตั้งองค์กรเครือข่าย และพัฒนาบุคลากรการท่องเที่ยว 2.3 ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และการตลาด

เครือข่ายวิสาหกิจอุตสาหกรรมจักรยานยนต์และชิ้นส่วน: กลุ่มพื้นที่ภาคตะวันออก

ตารางแสดงยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ และกลยุทธ์ของจังหวัด

จังหวัด	ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์
ฉะเชิงเทรา	3. เพิ่มประสิทธิภาพการอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม	3. ฟื้นฟูระบบนิเวศลุ่มน้ำบางปะกง-ปราจีนบุรี	3.1 การบริหารจัดการลุ่มน้ำบางปะกง-ปราจีนบุรีอย่างยั่งยืน 3.2 การสร้างจิตสำนึก จัดตั้งเครือข่ายรักษ์แม่น้ำบางปะกง 3.3 พัฒนาพื้นที่ป่าชายเลน
	4. ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมปลอดภัยจากสารพิษและอุตสาหกรรมสู่ตลาดโลก	4. เพื่อเป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปปลอดสารพิษและอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน	4.1 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรดินและน้ำ 4.2 พัฒนาสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปให้ได้มาตรฐาน 4.3 สนับสนุนการเกษตรปลอดสารพิษ
	5. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและกระจายสินค้าสู่ตลาดโลก	5. พัฒนาทุนทางสังคมและเส้นทางคมนาคมเพื่อรองรับการแข่งขันของตลาดโลก	5.1 ยกระดับการศึกษาและพัฒนาบุคลากรด้านเกษตรกรรมและพัฒนาเทคโนโลยีการเกษตร 5.2 ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาให้สอดคล้องกับตลาดโลก โดยมุ่งเน้นอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม 5.3 พัฒนาฝีมือแรงงานให้ตรงตามความต้องการของสถานประกอบการอุตสาหกรรมในจังหวัด 5.4 พัฒนาผลิตภัณฑ์และสถานประกอบการให้ได้มาตรฐานและเทคโนโลยีสะอาด 5.5 เสริมสร้างศักยภาพ การผลิต การตลาด และการพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจชุมชน

เครือข่ายวิสาหกิจอุตสาหกรรมจักรยานยนต์และชิ้นส่วน: กลุ่มพื้นที่ภาคตะวันออก

ตารางแสดงยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ และกลยุทธ์ของจังหวัด

จังหวัด	ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์
ฉะเชิงเทรา	5. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและกระจายสินค้าสู่ตลาดโลก	5. พัฒนาทุนทางสังคมและเส้นทางคมนาคมเพื่อรองรับการแข่งขันของตลาดโลก	5.6 พัฒนาเศรษฐกิจชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เข้มแข็ง 5.7 พัฒนาบุคลากรรองรับการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกด้านเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี 5.8 ยกระดับการศึกษาและพัฒนาบุคลากร 5.9 พัฒนาเส้นทางคมนาคมรองรับการขยายตัวของการขนส่งสินค้า และLogistics สู่ตลาดโลก 5.10 พัฒนาโครงข่ายคมนาคมเชื่อมโยงการขนส่งสินค้ากลุ่มจังหวัดสู่ตลาดค้าชายแดน ท่าเรือแหลมฉบัง และสนามบินสุวรรณภูมิ
ปราจีนบุรี	1. เมืองน่าอยู่	1. ด้านความปลอดภัยและการได้รับบริการจากภาครัฐที่มีคุณภาพ	1.1 การบริการขั้นพื้นฐานและสิ่งแวดล้อมที่ดี โดยจัดให้มีสาธารณูปโภคและบริการสาธารณะครบครัน มีระบบการคมนาคมที่ดี 1.2 การแก้ไขปัญหาความยากจนและเสริมรายได้โดยส่งเสริมให้ประชาชนมีงานทำ มีรายได้มั่นคงเพียงพอต่อการดำรงชีพ ค่าครองชีพไม่สูง มีที่อยู่อาศัยอย่างพอเพียง 1.3 การพัฒนาคนเพื่อสร้างชุมชนเข้มแข็ง โดยพัฒนาคนให้มีศักยภาพ มีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง มุ่งเน้นให้เป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย มีสุขภาพดี

เครือข่ายวิสาหกิจอุตสาหกรรมจักรยานยนต์และชิ้นส่วน: กลุ่มพื้นที่ภาคตะวันออก

ตารางแสดงยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ และกลยุทธ์ของจังหวัด

จังหวัด	ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์
ปราจีนบุรี	1. เมืองน่าอยู่	1. ด้านความปลอดภัยและการได้รับบริการจากภาครัฐที่มีคุณภาพ	1.4 การรักษาความมั่นคง ความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การแก้ไขปัญหายาเสพติด อุบัติภัย การจัดระเบียบสังคม และอำนวยความยุติธรรม 1.5 การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
	2. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	2. เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสมบูรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน มีกิจกรรมและสินค้าเพื่อการท่องเที่ยวหลากหลาย สามารถเพิ่มรายได้และจำนวนนักท่องเที่ยวให้เพิ่มมากขึ้น	2.1 การบริหารจัดการท่องเที่ยวที่ดี โดยประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควบคุมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในทิศทางที่ยั่งยืน มีความปลอดภัยและให้กำหนดมาตรฐานคุณภาพการบริการทางการท่องเที่ยวด้านที่พัก ร้านอาหาร ห้องน้ำ 2.2 การพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว รวมถึง ยกระดับในด้านภาษาและมารยาทการให้บริการให้ได้มาตรฐาน 2.3 พัฒนาสินค้า OTOP ให้เป็นของที่ระลึก พัฒนาการตลาด ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ให้ทันสมัยรวดเร็ว 2.4 การอนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และสิ่งอำนวยความสะดวกและส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย และหากิจกรรมนำเสนอแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพใหม่

ตารางแสดงยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ และกลยุทธ์ของจังหวัด

จังหวัด	ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์
ปราจีนบุรี	3. เกษตรก้าวหน้า	3. เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตร เกษตรแปรรูปที่มีคุณภาพ ปลอดภัย โดยสร้างมูลค่าเพิ่ม เพื่อเชื่อมโยงไปสู่เชิงพาณิชย์และการส่งออก โดยการเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการผลิต การแปรรูป รายได้ และงานวิจัยและพัฒนา	3.1 เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยปรับปรุงประสิทธิภาพในการผลิตสินค้าการเกษตรไปสู่มาตรฐานเพิ่มมูลค่าในด้านความปลอดภัย เกษตรปลอดสารพิษในพืชผัก ผลไม้ ประมง ปศุสัตว์ พัฒนาและจัดระบบการควบคุม ตรวจสอบรับรองคุณภาพสินค้าเกษตรและอาหาร รวมทั้ง ให้มีการบริหารจัดการน้ำในลุ่มน้ำและแหล่งน้ำให้มีประสิทธิภาพ สร้างระบบเตือนภัยการป้องกันน้ำท่วมและแก้ไขปัญหาน้ำเน่าเสีย 3.2 สร้างมูลค่าเพิ่มจากโซ่การผลิต โดยพัฒนากระบวนการผลิต การแปรรูป การตลาด ให้ใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า รวมทั้งส่งเสริม และสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการเกษตร 3.3 สร้างความเข้มแข็งให้แก่เศรษฐกิจฐานราก โดยสร้างโอกาสให้เกษตรกรได้อบรมพัฒนาความรู้ และเข้าถึงแหล่งเงินทุน การแปลงสินทรัพย์เป็นทุน และการบริการของรัฐอย่างทั่วถึงและรวดเร็ว

ตารางแสดงยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ และกลยุทธ์ของจังหวัด

จังหวัด	ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์
ปราจีนบุรี	3. เกษตรก้าวหน้า	3. เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรฯ	3.4 ส่งเสริมงานวิจัย พัฒนาสิ่งประดิษฐ์ด้านการเกษตร และพัฒนาความรู้ให้เกษตรกร โดยการส่งเสริมให้นักวิชาการทั้งภาครัฐและเอกชน เกษตรกร เข้ามามีส่วนร่วมในงานวิจัยและพัฒนาด้านการเกษตรรวมทั้งการประดิษฐ์เครื่องมือการเกษตร และให้การบริการคลินิกเคลื่อนที่ ให้คำปรึกษาให้กับเกษตรกรเป็นรายบุคคล
	4. อุตสาหกรรมก้าวหน้า	4. เป็นแหล่งผลิตสินค้าอุตสาหกรรมต่อเนื่องและส่งออก โดยการพัฒนาคนด้านทักษะเทคโนโลยี โดยการสร้างแรงจูงใจ ให้เกิดการลงทุน การแข่งขันเพิ่มขึ้น พัฒนาคุณภาพสินค้า ทักษะฝีมือแรงงาน กำกับดูแลสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัยให้ได้มาตรฐาน	4.1 สร้างแรงจูงใจให้เกิดการลงทุนด้านอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมเข้าสู่มาตรฐาน ISO 9000 ISO 14000 ISO 18000 HACCP พัฒนาระบบสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานให้สามารถรองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม รวมทั้ง ให้มีระบบข้อมูลที่ทันสมัย และระบบบริการแบบเบ็ดเสร็จ (one stop service) และส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่ม (industrial cluster) ของอุตสาหกรรมต่อเนื่องและเชื่อมโยง 4.2 กำกับดูแลสิ่งแวดล้อม ระบบน้ำทิ้ง วัตถุอันตราย ให้เป็นไปตามมาตรฐาน รวมทั้งกำกับดูแล ความปลอดภัยจากการประกอบกิจการ ส่งเสริมชีวอนามัยและการใช้เทคโนโลยีสะอาด (CLEAN TECHNOLOGY)

เครือข่ายวิสาหกิจอุตสาหกรรมจักรยานยนต์และชิ้นส่วน: กลุ่มพื้นที่ภาคตะวันออก

ตารางแสดงยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ และกลยุทธ์ของจังหวัด

จังหวัด	ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์
ปราจีนบุรี	4. อุตสาหกรรมก้าวหน้า	4. เป็นแหล่งผลิตสินค้าฯ	4.3 กำกับ ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาทักษะและคุณภาพชีวิตแรงงาน ยกระดับคุณภาพแรงงาน สร้างโอกาสทางการศึกษาฝึกทักษะฝีมือแรงงาน ร่วมกับสถาบันการศึกษาและสถานประกอบการ ในลักษณะทวิภาคี เพื่อให้ได้มาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการ 4.4 การพัฒนาและสร้างความเข้มแข็งของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน ในโครงการ OTOP เข้าสู่มาตรฐานสากลตามความต้องการของตลาด รวมทั้งให้ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีการพัฒนาผลิตภัณฑ์อย่างต่อเนื่อง
	5. ภูมิปัญญาแพทย์ แผนไทย	5. เป็นศูนย์กลางการแพทย์แผนไทยที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ พัฒนาผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทย และบริการการแพทย์แผนไทยให้เป็นความภาคภูมิใจของประเทศชาติ	5.1 พัฒนากระบวนการผลิต ขยายเครือข่ายการปลูกสมุนไพร จัดระบบควบคุม ตรวจสอบ รับรองคุณภาพสมุนไพรและผลิตผลิตภัณฑ์สมุนไพรให้มีคุณภาพมาตรฐานครบวงจร 5.2 ขยายช่องทางการจำหน่ายผลิตภัณฑ์สมุนไพรและการบริการแพทย์แผนไทยทั้งในประเทศและต่างประเทศ 5.3 ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และการตลาดเชิงรุก 5.4 พัฒนาบุคลากรด้านการแพทย์แผนไทยให้มีชื่อเสียงระดับสากล 5.5 ส่งเสริมการวิจัย ผลิตภัณฑ์ และการบริการแพทย์แผนไทยอย่างต่อเนื่อง

เครือข่ายวิสาหกิจอุตสาหกรรมจักรยานยนต์และชิ้นส่วน: กลุ่มพื้นที่ภาคตะวันออก

ตารางแสดงยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ และกลยุทธ์ของจังหวัด

จังหวัด	ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์
ชลบุรี	1. เสริมสร้างความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจของจังหวัดและของประเทศ	1.2 ส่งเสริมเป็นศูนย์กลางการลงทุนด้านอุตสาหกรรมและพลังงาน	1.2.1 พัฒนาปัจจัยสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรม และพลังงาน 1.2.2 ส่งเสริมการลงทุนด้านพลังงาน อุตสาหกรรมยานยนต์/ชิ้นส่วนยานยนต์ และอิเลคทรอนิกส์ 1.2.3 พัฒนาและสร้างความเข้มแข็งของวิสาหกิจชุมชน 1.2.4 ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายอุตสาหกรรมและการเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจในภูมิภาค
		1.3 เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวนานาชาติครบวงจรที่ได้คุณภาพ มีมาตรฐาน	1.3.1 ส่งเสริมให้เป็นดินแดนแห่งความหลากหลายของการท่องเที่ยวแบบครบวงจรและเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดและภูมิภาค 1.3.2 พัฒนาอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว วัฒนธรรม และประเพณีท้องถิ่น 1.3.3 ส่งเสริมพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีความรู้ความชำนาญเฉพาะด้านอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง
		1.4 ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพและการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร	1.4.1 กระบวนการผลิตได้รับการรับรองมาตรฐาน 1.4.2 สินค้าเกษตรผ่านการรับรองมาตรฐานการส่งออก

เครือข่ายวิสาหกิจอุตสาหกรรมจักรยานยนต์และชิ้นส่วน: กลุ่มพื้นที่ภาคตะวันออก

ตารางแสดงยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ และกลยุทธ์ของจังหวัด

จังหวัด	ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์
ชลบุรี	2. ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนควบคู่กับการฟื้นฟูอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาจังหวัด	2.1 พัฒนาจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมที่ดี	2.1.1 การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดี มีสังคมที่เอื้ออาทร ชุมชนเข้มแข็ง ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน 2.1.2 จัดระบบผังเมือง การใช้ประโยชน์ที่ดิน และสภาพภูมิทัศน์ของเมือง 2.1.3 การพัฒนา อนุรักษ์ สงวน ฟื้นฟู ป้องกันทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
	3. พัฒนาระบบการให้บริการประชาชนแบบครบวงจรที่มีคุณภาพมาตรฐาน	3.1 ประชาชนได้รับการบริการที่มีคุณภาพมาตรฐาน และผู้รับบริการพึงพอใจ	3.1.1 จัดตั้งศูนย์บริการร่วม(One Stop Service) และส่งเสริมให้มีศูนย์บริการร่วมทุกหน่วยงาน 3.1.2 การพัฒนาระบบการให้บริการในการลดรอบระยะเวลา ของขั้นตอน การปฏิบัติราชการของ ส่วนราชการ
ระยอง	1. พัฒนาสู่การเป็นศูนย์กลางด้านอุตสาหกรรมและพลังงานของภูมิภาค ควบคู่ไปกับ การพัฒนาชุมชน สังคมและสิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน	1. เป็นผู้นำด้านอุตสาหกรรมที่มีมาตรฐานของภูมิภาค	1.1 พัฒนาผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้ได้มาตรฐาน และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสะอาด (Clean Technology) 1.2 พัฒนาระบบสาธารณูปโภคอย่างพอเพียงเพื่อรองรับการขยายตัวด้านอุตสาหกรรม 1.3 พัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนทุกระดับ 1.4 บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยืน

เครือข่ายวิสาหกิจอุตสาหกรรมจักรยานยนต์และชิ้นส่วน: กลุ่มพื้นที่ภาคตะวันออก

ตารางแสดงยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ และกลยุทธ์ของจังหวัด

จังหวัด	ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์
ระยอง	2. ส่งเสริมและพัฒนามูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตร และผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป	2. เป็นศูนย์กลางด้านเกษตรกรรมที่ปลอดภัย และได้มาตรฐาน	2.1 พัฒนาและเพิ่มมูลค่าผลผลิตให้ปลอดภัยและได้มาตรฐาน 2.2 สร้างและขยายเครือข่ายการตลาด
	3. พัฒนาเพื่อเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวหลักกับแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพเชิงพาณิชย์	3. เป็นศูนย์กลางด้านการท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานสากล	3.1 พัฒนาและส่งเสริมสินค้าและบริการด้าน การท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน 3.2 พัฒนาและส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวหลักที่มีศักยภาพของจังหวัดให้เชื่อมโยงกับกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก

3.2 โครงการนำร่องจังหวัดสมุทรปราการ ชลบุรี ฉะเชิงเทรา นครนายก ปราจีนบุรี และระยอง

1. โครงการที่เครือข่ายวิสาหกิจอุตสาหกรรมจักรยานยนต์และชิ้นส่วน (SMEs 007 plus) ได้ร่วมกันจัดทำ และกำลังดำเนินการ โดยได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากแหล่งต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ดังนี้

1.1 Technology Road Map สำหรับรถจักรยานยนต์และชิ้นส่วนในพื้นที่รับผิดชอบของศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 9

1.2 โครงการพัฒนาคลัสเตอร์ 007 plus

1.3 โครงการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ด้านการพัฒนาบุคคลากร (HRD P/J) ด้านคุณภาพผลิตภัณฑ์และด้านพัฒนากระบวนการ

1.4 โครงการก่อตั้งและพัฒนากลุ่มงานวิจัยและพัฒนา ด้านการตลาด ผลิตภัณฑ์ และออกแบบสายการผลิตให้สอดคล้องกับความต้องการลูกค้า

1.5 โครงการช่างเครือข่ายในลักษณะแฟรนไชส์ (Mopro Mechanical Mopro Shop) และเสริมสร้างผู้ประกอบการเก่าในแบบใหม่

1.6 โครงการสัมมนาลู่ทางการพัฒนาความร่วมมือและการลงทุนกับต่างประเทศ

1.7 โครงการจัดนิทรรศการพบช่างสัญจรทั่วประเทศ และแสดงสินค้าของสมาชิกในกลุ่ม

1.8 โครงการทัศนศึกษาต่างประเทศ สำหรับทีมบริหารและสมาชิก

1.9 โครงการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่า สำหรับผู้ประกอบการ

1.10 โครงการความร่วมมือในการพัฒนารถจักรยานยนต์ของกลุ่ม 007 plus

2. โครงการที่เครือข่ายวิสาหกิจอุตสาหกรรมจักรยานยนต์และชิ้นส่วนที่เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการเสนอให้บรรจุไว้ในร่างกรอบแผนปฏิบัติการฯ ครั้งนี้ ประกอบด้วย 2 โครงการ ซึ่งมุ่งพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการ ดังต่อไปนี้

2.1 โครงการนำร่องการพัฒนาผู้ประกอบการผลิตชิ้นส่วนสู่การเพิ่มมูลค่าสินค้า (Value Creation) ด้วยแนวทางของคลัสเตอร์

2.2 โครงการการศึกษาเพื่อพัฒนากลุ่ม SMEs ผู้ผลิตรถจักรยานยนต์และชิ้นส่วนของประเทศไทยสู่การเพิ่มมูลค่าสินค้า (Value Creation) ด้วยเครือข่ายวิสาหกิจระดับภูมิภาคเอเชีย

เครือข่ายวิสาหกิจอุตสาหกรรมจักรยานยนต์และชิ้นส่วน: กลุ่มพื้นที่ภาคตะวันออก

โครงการสำคัญในการพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เครือข่ายวิสาหกิจอุตสาหกรรมจักรยานยนต์และชิ้นส่วน

โครงการการศึกษาเพื่อพัฒนากลุ่ม SMEs ผู้ผลิตรถจักรยานยนต์และชิ้นส่วนของประเทศไทยสู่การเพิ่มมูลค่าสินค้า (Value Creation) ด้วยเครือข่ายวิสาหกิจระดับภูมิภาคเอเชีย

หลักการและเหตุผล

ภายใต้สภาวการณ์ของการแข่งขันในธุรกิจอุตสาหกรรมของตลาดโลกที่รุนแรง ไร้ขอบเขต และรวดเร็วอย่างในปัจจุบัน ย่อมจะปฏิเสธไม่ได้ว่าผู้ประกอบการอุตสาหกรรมจากประเทศในภูมิภาคเอเชีย โดยเฉพาะจากประเทศจีนนั้น มีความได้เปรียบในเรื่องของต้นทุนการผลิตที่ต่ำกว่า ส่งผลให้สินค้าอุตสาหกรรมจากประเทศนี้ ไปแย่งชิงส่วนแบ่งทางการตลาดได้อย่างเบ็ดเสร็จในหลาย ๆ สาขาอุตสาหกรรม ส่งผลกระทบในวงกว้างต่อผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในประเทศต่าง ๆ ทำให้ต้องปิด หรือล้มเลิกกิจการ หรือไม่ก็ต้องทำการปรับปรุง พัฒนาขนานใหญ่ ซึ่งโอกาสของความอยู่รอดของ SMEs นั้น มีระยะเวลาที่ให้ดำเนินการเหลืออยู่ไม่มาก และที่สำคัญแนวคิด หรือทิศทางการดำเนินการเพื่อความอยู่รอดนั้น มิใช่การต่อสู้ในลักษณะการประจันหน้าโดยตรง แต่เป็นการรู้จักใช้ประโยชน์จากสิ่งที่คู่แข่งดังกล่าว มีมากกว่า เหนือกว่า มาแปรเปลี่ยนเป็นพลังเสริมให้แก่ตนเองในการยกระดับองค์กร โดยรวมให้สามารถดำเนินการเพิ่มมูลค่าสินค้า ด้วยฐานของความรู้ทั้งทางด้านเทคโนโลยี และการบริหารจัดการ และด้วยแนวทางการเชื่อมโยงเครือข่ายกันเป็นพันธมิตรทางธุรกิจ

อุตสาหกรรมรถจักรยานยนต์และชิ้นส่วนของประเทศไทย เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของอุตสาหกรรมยานยนต์ ซึ่งได้รับการจัดให้เป็นอุตสาหกรรมยุทธศาสตร์หนึ่งของประเทศนั้น ก็กำลังประสบปัญหาจากสินค้าด้อยคุณภาพราคาถูกจากต่างประเทศตีตลาดอย่างหนัก ก่อให้เกิดการลดกำลังการผลิต หรือบางรายก็จำเป็นต้องล้มเลิกการดำเนินกิจการไปก็มี ซึ่งหากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ไม่รีบมาร่วมกันดำเนินการแก้ไขอย่างทันท่วงทีแล้ว ก็มีแนวโน้มว่า อุตสาหกรรมผลิตรถจักรยานยนต์และชิ้นส่วนของประเทศไทย ที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นอุตสาหกรรมชั้นนำและมีความแข็งแกร่ง และเคยสร้างรายได้เข้าประเทศเป็นอันดันต้นๆ ของประเทศนั้น จะต้องลดขนาดลง กลายเป็นอุตสาหกรรมที่สร้างรายได้เข้าประเทศในลำดับท้ายๆ ซึ่งการดำเนินการแก้ไขนั้น จำเป็นต้องดำเนินการบนพื้นฐานของข้อมูลที่ถูกต้อง ทันสมัย และครอบคลุมพื้นที่เป้าหมายอย่างเพียงพอ

ดังนั้น โครงการศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนา SMEs ในอุตสาหกรรมผลิตรถจักรยานยนต์และชิ้นส่วนของประเทศไทย สู่การเพิ่มมูลค่าสินค้าด้วยเครือข่ายวิสาหกิจระดับภูมิภาคเอเชีย จึงนับว่ามีความสอดคล้องกับสภาพปัญหา และความต้องการ และมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพราะสิ่งที่จะได้มานั้น คือข้อมูลของโครงสร้าง และสภาพการประกอบธุรกิจของ SMEs และแผนภาพธุรกิจ (Business Road Map) ของ SMEs ในอุตสาหกรรมรถจักรยานยนต์และชิ้นส่วนที่อยู่ในพื้นที่จังหวัด CEO9ซึ่งจะทำให้สามารถสร้างโอกาสการเป็นผู้นำหรือศูนย์กลางเครือข่ายวิสาหกิจระดับภูมิภาคเอเชียได้โดยการกำหนดแนวทางวางกลยุทธ์ และวิธีการ บนพื้นฐานของข้อมูลที่เชื่อถือได้ ทั้งที่เป็นข้อมูลโครงสร้าง รวมถึงสภาพการประกอบการของอุตสาหกรรมรถจักรยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ในประเทศ และต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศที่เป็นคู่ค้าที่เป็นเพื่อนบ้านของประเทศไทย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ทราบถึงโครงสร้าง และสภาพการประกอบธุรกิจของ SMEs ในอุตสาหกรรมรถจักรยานยนต์และชิ้นส่วนของประเทศไทยที่อยู่ในพื้นที่จังหวัด CEO9

2. เพื่อให้ทราบถึงแผนที่เส้นทางธุรกิจ (Business Road Map) ของ SMEs ในอุตสาหกรรมรถจักรยานยนต์และชิ้นส่วนของประเทศไทยที่อยู่ในพื้นที่จังหวัด CEO9

3. เพื่อให้ทราบถึงแผนภาพของเครือข่ายวิสาหกิจ (Cluster Map) ที่มีความเป็นไปได้ของอุตสาหกรรมรถจักรยานยนต์และชิ้นส่วนของประเทศไทยที่อยู่ในพื้นที่จังหวัด CEO9

4. เพื่อให้ทราบถึงโครงสร้าง และสภาพการประกอบธุรกิจของ SMEs ในอุตสาหกรรมรถจักรยานยนต์และชิ้นส่วนที่อยู่ในประเทศเพื่อนบ้านของไทย

5. เพื่อวิเคราะห์ความเป็นไปได้ในการยกระดับอุตสาหกรรมรถจักรยานยนต์และชิ้นส่วนของประเทศไทยที่อยู่ในพื้นที่จังหวัด CEO9ให้ผู้นำหรือศูนย์กลางเครือข่ายวิสาหกิจระดับภูมิภาคเอเชีย

เป้าหมาย

1. ทำการศึกษาโครงสร้าง ศักยภาพ และสภาพการประกอบธุรกิจของ SMEs ในอุตสาหกรรมรถจักรยานยนต์และชิ้นส่วนของประเทศไทยที่อยู่ในพื้นที่จังหวัด CEO9

2. ทำการศึกษา และนำเสนอ Model ของแผนที่เส้นทางธุรกิจ (Business Road Map) ของ SMEs ในอุตสาหกรรมรถจักรยานยนต์และชิ้นส่วนของประเทศไทยที่อยู่ในพื้นที่จังหวัด CEO9

3. ทำการศึกษาและเสนอแนะแผนภาพของเครือข่ายวิสาหกิจ (Cluster Map)ที่มีความเป็นไปได้ของอุตสาหกรรมรถจักรยานยนต์และชิ้นส่วนของประเทศไทย ที่อยู่ในพื้นที่จังหวัด CEO9

4. ทำการศึกษาโครงสร้าง และสภาพการประกอบธุรกิจของ SMEs ในอุตสาหกรรมรถจักรยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ที่อยู่ในประเทศเพื่อนบ้านของไทย

วิธีการดำเนินงาน

1. การรวบรวมข้อมูล การลงพื้นที่สำรวจโครงสร้าง องค์ประกอบ รวมถึงศักยภาพ และสภาพการประกอบธุรกิจของ SMEs ในอุตสาหกรรมรถจักรยานยนต์และชิ้นส่วนของประเทศไทย ที่อยู่ในพื้นที่จังหวัด CEO9 และของประเทศเพื่อนบ้านของไทย

2. การศึกษา วิเคราะห์ส่วนที่เกี่ยวข้องกับ แผนที่เส้นทางธุรกิจ(Business Road Map) และแผนภาพของเครือข่ายวิสาหกิจ (Cluster Map) ของ SMEs ในอุตสาหกรรมรถจักรยานยนต์และชิ้นส่วนของประเทศไทย ที่อยู่ในพื้นที่จังหวัด CEO9

3. การจัดสัมมนาระดมความคิดเห็น และให้ข้อเสนอแนะร่าง Model ของแผนที่เส้นทางธุรกิจ(Business Road Map) และแผนภาพของเครือข่ายวิสาหกิจ (Cluster Map) ของ SMEs ในอุตสาหกรรมรถจักรยานยนต์และชิ้นส่วนของประเทศไทย ที่อยู่ในพื้นที่จังหวัด CEO9

4. การจัดทำข้อเสนอแนะ Model ของแผนที่เส้นทางธุรกิจ (Business Road Map) และแผนภาพของเครือข่ายวิสาหกิจ (Cluster Map) ของ SMEs ในอุตสาหกรรมรถจักรยานยนต์และชิ้นส่วนของประเทศไทย ที่อยู่ในพื้นที่จังหวัด CEO9

5. การจัดทำข้อเสนอโครงการการพัฒนา SMEs ในอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ของกลุ่มจังหวัด CEO9 สู่การเพิ่มมูลค่าสินค้าด้วยเครือข่ายวิสาหกิจระดับภูมิภาคเอเชีย พร้อมการร่วมประชุมหรือการสัมมนากับเพื่อนบ้านผ่าน ASEAN COMMITTEE เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติในระยะต่อไป

ระยะเวลาในการดำเนินการ

เริ่มดำเนินการในปลายปี 2548 รวม 9 เดือน

งบประมาณ

งบประมาณในการศึกษาในรูปของการรวบรวมข้อมูล การลงพื้นที่สำรวจ รวมถึงการจัดประชุม สัมมนาเพื่อระดมข้อเสนอแนะ การแลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นระหว่างทีมที่ทำการศึกษา และผู้ประกอบการ รวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสิ้น 3 ล้านบาท

ผู้รับผิดชอบโครงการ

สสว. ม. บูรพา ม.เกษตร SMEs007plus cluster working group และกลุ่มจังหวัด CEO9

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การได้มาซึ่งข้อมูล และข้อเสนอแนะที่จะใช้ประกอบการจัดทำโครงการการพัฒนา SMEs ในอุตสาหกรรมรถจักรยานยนต์และชิ้นส่วนของประเทศไทยของกลุ่มจังหวัด CEO9 สู่การเพิ่มมูลค่าสินค้าและโอกาสการเป็นผู้นำหรือศูนย์กลางเครือข่ายวิสาหกิจระดับภูมิภาคเอเชีย อย่างมีแผนกลยุทธ์ และสอดคล้องกับสภาพความต้องการ ศักยภาพความพร้อมของผู้ประกอบการและหน่วยงานที่จะมาประกอบกันเป็นเครือข่ายวิสาหกิจ อันนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยรวมให้แก่อุตสาหกรรมรถจักรยานยนต์และชิ้นส่วนของประเทศไทยในระดับภูมิภาค

เครือข่ายวิสาหกิจอุตสาหกรรมจักรยานยนต์และชิ้นส่วน: กลุ่มพื้นที่ภาคตะวันออก

โครงการนำร่องการพัฒนาผู้ประกอบการผลิตชิ้นส่วนสู่การเพิ่มมูลค่าสินค้า (Value Creation) ด้วยแนวทางของคลัสเตอร์

หลักการและเหตุผล

ผู้ประกอบการผลิตชิ้นส่วน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จัดเป็นอุตสาหกรรมสนับสนุนที่สำคัญยิ่ง ของอุตสาหกรรมหลักทางยุทธศาสตร์ของประเทศ ไม่ว่าจะเป็นอุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอีเล็คทรอนิกส์ หรืออุตสาหกรรมเครื่องจักรกลทางเกษตร ดังนั้นการพัฒนา เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้แก่อุตสาหกรรมหลักดังกล่าว จึงต้องดำเนินการควบคู่ไปกับการพัฒนาผู้ประกอบการผลิตชิ้นส่วน โดยควรที่จะต้องมีการดำเนินการอย่างจริงจัง มียุทธศาสตร์ เป็นระบบและต่อเนื่อง เป็นการสร้างจุดแข็งด้านโครงสร้างอุตสาหกรรมพื้นฐานของประเทศ ทั้งด้านจำนวนผู้ประกอบการ ความหลากหลายของชิ้นส่วน รวมถึงคุณภาพ (Quality) ต้นทุน (Cost) และการส่งมอบ (Delivery) อันนำไปสู่การสร้างความได้เปรียบเชิงการแข่งขันให้แก่อุตสาหกรรมโดยรวมของประเทศ

โครงการพัฒนาผู้ประกอบการผลิตชิ้นส่วนสู่การเพิ่มมูลค่าสินค้า นับว่าเป็นแนวทางการดำเนินการเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน ทั้งนี้เพราะแนวคิด หลักการ และวิธีการดำเนินงานที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการพัฒนาเพื่อสร้างและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันแก่ผู้ประกอบการ ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความรู้ เสริมด้วยความเป็นไทย โดยใช้เครื่องมือของการรวมกลุ่มผู้ประกอบการ และหน่วยงานสนับสนุน เพื่อสร้างเป็นเครือข่ายวิสาหกิจ หรือคลัสเตอร์ อันสอดคล้องยิ่งกับนโยบายด้านการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้สมดุลและแข่งขันได้ของรัฐบาล

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาผู้ประกอบการ ให้สามารถประกอบกิจการปัจจุบัน บนฐานความรู้ของเทคโนโลยี และการบริหารจัดการที่ถูกต้อง เพียงพอ และนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

2. เพื่อพัฒนาผู้ประกอบการให้สามารถยกระดับความสามารถองค์การทั้งทางด้านของบุคลากร ระบบงาน เทคโนโลยี และแหล่งทุน ไปสู่การเพิ่มมูลค่าสินค้า (Value Creation) เพื่อทดแทนหรือเพิ่มเติมจากการรับจ้างผลิตอย่างที่ผ่านมา

3. เพื่อพัฒนาผู้ประกอบการให้ตระหนัก และเล็งเห็นประโยชน์ของการรวมกลุ่มกัน เพื่อผสานคุณค่าและพลังที่แตกต่าง หลากหลายให้รวมกันเป็นหนึ่ง เพื่อให้การสร้างหรือเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเกิดขึ้นอย่างมีแผนกลยุทธ์ สอดคล้องกับสถานการณ์ และศักยภาพของกลุ่มผู้ประกอบการ

4. เพื่อพัฒนากลุ่มผู้ประกอบการที่มารวมกลุ่มเป็นเครือข่ายวิสาหกิจ ได้รับประโยชน์จากคุณค่าของการเป็นเครือข่าย ทั้งจากสิ่งที่เกิดขึ้นจากภายในกลุ่ม การสร้างโอกาสทางธุรกิจที่เกิดขึ้น

เครือข่ายวิสาหกิจอุตสาหกรรมจักรยานยนต์และชิ้นส่วน: กลุ่มพื้นที่ภาคตะวันออก

จากคุณค่าของสายใยแห่งความเป็นไทย และของคนไทย ในด้านการเชื่อมโยงความร่วมมือ การช่วยเหลือ พึ่งพา เกื้อกูลกัน และจากสิ่งที่เกิดขึ้นจากการเข้ามาเชื่อมโยงเครือข่ายของหน่วยงานสนับสนุนภายนอกทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ที่จะมาให้การส่งเสริมสนับสนุนในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ทางวิชาการ การตลาด ช่องทางการจัดจำหน่าย หรือเงินทุน เป็นต้น

เป้าหมาย

1. ให้บริการปรึกษาแนะนำ รวมถึงการฝึกอบรม ทางด้านการประกอบธุรกิจปัจจุบันของ SMEs ในจังหวัด CEO9 จำนวน 9 รุ่น รุ่น 10 กิจการ รวม 90 กิจการ

2. ให้บริการปรึกษา แนะนำรวม ถึงการฝึกอบรมที่เป็นการต่อยอด เพื่อยกระดับผู้ประกอบการที่อยู่ในกลุ่ม SMEs ในข้อ 1) ให้มีความสามารถในการเพิ่มมูลค่าสินค้า จำนวน 10 กิจการ

3. ให้บริการปรึกษาแนะนำ รวมถึงการฝึกอบรม เพื่อสร้างความตระหนัก และเล็งเห็นความจำเป็นที่ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมของไทยต้องมีการรวมกลุ่มกันและมีการเชื่อมโยงเครือข่ายกับหน่วยงานสนับสนุนภายนอก เพื่อพัฒนาไปสู่การเป็นคลัสเตอร์อุตสาหกรรมในระยะต่อไป

วิธีการดำเนินงาน

1. ศึกษาสภาพปัจจุบัน ในด้านความต้องการ ปัญหา อุปสรรคของการประกอบกิจการของผู้ประกอบการผลิตชิ้นส่วนตามพื้นที่เป้าหมาย โดยอาจนำร่องเป็นรายจังหวัดของภาคตะวันออก เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการเสนอแนะ สำหรับการเลือกพื้นที่ และกลุ่มผู้ประกอบการ เพื่อเข้าร่วมโครงการ

2. จัดสัมมนา ประชาสัมพันธ์ เผยแพร่โครงการ

3. ทำการพัฒนาแนวทางและรูปแบบของการให้บริการที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการ และเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับนโยบายของรัฐ

4. ทำการรับสมัคร และคัดเลือกผู้ประกอบการ ควบคู่ไปกับการสรรหาที่ปรึกษาและวิทยากรมาเสริม

5. ดำเนินการให้บริการปรึกษาแนะนำ รวมถึงการฝึกอบรม

6. จัดการสัมมนาเพื่อรายงานความก้าวหน้าของโครงการ เพื่อสื่อสาร ในการกระตุ้นส่งเสริมการดำเนินงานในภาพกว้าง

7. ติดตาม ประเมินผลการดำเนินการ

8. ดำเนินการคัดเลือกผู้ประกอบการที่มีศักยภาพ เพื่อทำการต่อยอดการพัฒนาไปสู่ระดับที่สามารถสร้าง หรือเพิ่มมูลค่าสินค้าได้อย่างเป็นรูปธรรม

เครือข่ายวิสาหกิจอุตสาหกรรมจักรยานยนต์และชิ้นส่วน: กลุ่มพื้นที่ภาคตะวันออก

9. ประเมินผลการดำเนินงาน และพัฒนาผู้ประกอบการที่ดีเด่นให้เป็นต้นแบบของการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อไป

ระยะเวลาในการดำเนินการ

เริ่มดำเนินการในปลายปี 2548 เป็นระยะเวลา 2 ปี

งบประมาณ

รวมทั้งสิ้น 32 ล้านบาท

ปีที่ 1 จำนวน 27,000,000 ล้านบาท (90 กิจการ x 300,000 บาท / กิจการ)

ปีที่ 2 จำนวน 5,000,000 ล้านบาท (10 กิจการ x 500,000 บาท / กิจการ)

ผู้รับผิดชอบโครงการ

ม. บูรพา ม.เกษตร สสว. SMEs 007plus cluster working group และกลุ่มจังหวัด CEO9

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ก่อให้เกิดการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันแก่ผู้ประกอบการผลิตชิ้นส่วนที่ตั้งอยู่ในกลุ่มจังหวัด CEO9 อย่างมีแผนกลยุทธ์ เป็นระบบ และต่อเนื่อง โดยมีการทำงานร่วมมือกันอย่างบูรณาการในระหว่างผู้ประกอบการและระหว่างกลุ่มผู้ประกอบการกับหน่วยงานเครือข่ายที่เข้ามาส่งเสริมสนับสนุน และมีผลงานที่เป็นผู้ประกอบการนำร่องที่มีการเพิ่มมูลค่าสินค้าสินค้าด้วยฐานความรู้ ความเป็นไทยและการรวมกลุ่มกันเป็นเครือข่ายวิสาหกิจหรือคลัสเตอร์ ที่สามารถเป็นต้นแบบของการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อไป

เครือข่ายวิสาหกิจอุตสาหกรรมจักรยานยนต์และชิ้นส่วน: กลุ่มพื้นที่ภาคตะวันออก